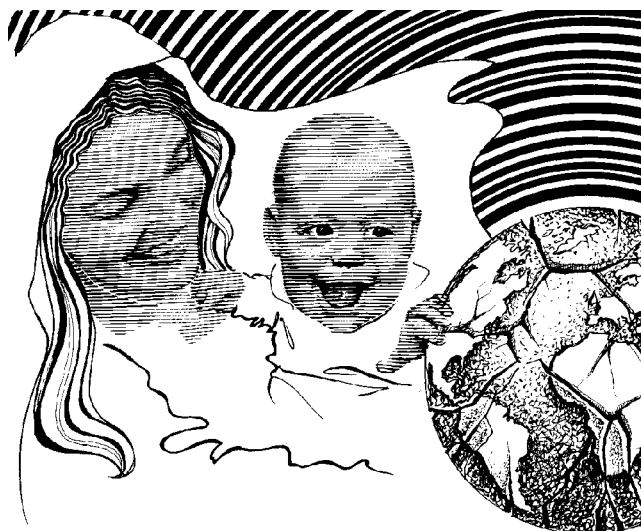




NARODENIE PANNY MÁRIE

Sviatok Narodenia Panny Márie vznikol pravdepodobne v Jeruzaleme asi v šiestom storočí. Zavedenie sviatku súviselo s posvätením kostola sv. Anny v Jeruzaleme okolo roku 550, ktorý dal vybudovať severne od chrámu cisár Justinian I.¹ Na tomto mieste sa podľa tradície nachádzal dom Joachima a Anny a tu sa narodila Panna Mária, čo tvrdil aj Jeruzalemský patriarcha Sofrónius v roku 603. Význam tohto sviatku bol na Východe tak veľký, že ho spájali so začiatkom roka, ktorý sa vtedy a ešte dnes vo východných cirkvách spája s prvým dňom septembra. Podľa dátumu 8. septembra sa neskôr stanovil deň Nepoškvrneného počatia na 8. decembra, teda deväť mesiacov skôr. Na Západ sa sviatok Narodenia dostal pred začiatkom siedmeho storočia a to najprv do Ríma. Sýrsko-sicílskeho pápež Sergius I. (687 – 701) ho na základe veľkej obľúbenosti a rozšírenosti pripojil k trom ďalším mariánskym sviatkom a zaviedol preň procesiu (*litania*) z Fora Romana k bazilike Panny Márie Väčšej (*Santa Maria Maggiore*).²

Slávnostná omša oslavuje Máriine narodenie predovšetkým vo vzťahu k jej božskému materstvu a k narodeniu jej Syna.³ Omšové modlitby sviatku pripomínajú, že narodením Panny Márie nám vzišla zornica spásy (úvodná modlitba). Cirkvev v tento deň prosí, aby bol celý svet uvedený na cestu pokoja. Skladáme dôveru v Syna, narodeného z Márie, ktorý svojim narodením „neporušil panenstvo svojej matky, ale ho posvätil“ (modlitba nad obetnými darmi). Tieto slová odkazujú na Máriine panenstvo pri pôrode Krista. Celá liturgia hodín sviatku je akoby popretkávaná témami svitanie a svetla. „Tvoje narodenie, Panna, Božia Rodička, zvestovalo radosť celému svetu, lebo z teba vyšlo slnko spravodlivosti, Kristus, náš Boh. On zrušil kľatbu a priniesol požehnanie, zahanbil smrť a udelil nám večný život“ (ranné chvály). „Dnes je narodenie svätej Márie, Panny; jej slávny život osvecuje všetky cirkvi“ (modlitba cez deň). „Slávme vznešený zrod Slávnej Panny Márie, keď Pán zhlíadal na jej poníženosť a ona podľa anjelovho slova počala Vykupiteľa sveta“ (vešpery).⁴



Liturgia slova omše na sviatok Narodenia Panny Márie nám ponúka tieto posvätné texty:

a) úryvok z knihy proroka Micheáša 5, 1 – 4

Toto mesiánske proroctvo pochádza pravdepodobne z 8. storočia pred Kristom, ale v období vyhnanstva (587 – 538) zrejme prešlo redakčnou úpravou. Micheáš napomínal Jeruzalem a predpovedal mu deň súdu, ale náhle sa proroctvo rozjasňuje. Prorok sa obracia k Efrate, čo bol kedysi rod sídliači blízko Betlehema, a ktorého meno neskôr prešlo aj na mesto. Prorok hovorí o dávidovskom pôvode Betlehema a vidí už toho, ktorý bude vládcom v Izraeli. Boh bude chrániť svoj ľud až kým rodička porodí. To je odkaz na matku Mesiáša a prorok má na mysli narodenie Emanuela (porov. Iz 7, 14). Panovník z Dávidovho rodu bude pásť Boží ľud a oni budú žiť v pokoji. On sám bude pokoj. Výberom proroctva sa naznačuje, že Máriiným narodením sa naplnil čas a sme na úsvite mesiánskej doby.

b) perikopa z listu Rimanom 8, 28 – 30

Čítanie pripomína večný Boží plán, v ktorom Boh predurčil, že tým, ktorí ho milujú, všetko slúži na dobré. Boh chce, aby sa ľudia zhodovali s obrazom jeho Syna, aby on bol prvý z mnohých bratov. Obraz prvorodeného, prvenstva poukazuje na dôstojnosť Syna. Na inom mieste sa dozvedáme, že Boh nás previedol do kráľovstva svojho milovaného Syna, ktorý je počiatok, prvorodený medzi vzkriesenými z mŕtvych (porov. Kol 1, 13 – 18). Toto čítanie ukazuje Boží plán: Boh Máriu predurčil, povolal, ospravedlnil a doviedol do slávy. Práve v súvislosti s Božím plánom máme sláviť Máriino narodenie.

Odpoveď na čítanie je: „Duša mi jasá v mojom Bohu“.

¹ KOPEČ, J.: *Bogarodzica w kulturze polskiej XVI wieku*. Redakcja Wydawnictw KUL : Lublin, 1997, s. 155.

² O'DONNELL, Ch.: *Slávime s Marií : Matka Boží v liturgii*. Karmelitánske nakladateľstvá : Kostelní Vydří, 1996, s. 138.

³ ADAM, A.: *Liturgický rok : historický vývoj a současná praxe*. Vyšehrad : Praha, 1998, s. 206.

⁴ O'DONNELL, Ch.: *Slávime s Marií : Matka Boží v liturgii*. Cit. d. s. 138 – 139.

Evanjeliová perikopa je vybraná z Matúšovho evanjelia (Mt 1, 1 – 16. 18 – 23). Ide o rodokmeň Ježiša, ktorý je tiež známy pod názvom Genealógia. Autorovi nejde o presný výpočet všetkých biologických predkov Ježiša. Matúš uvádza svoj zámer v prvom verši evanjelia: rodokmeň Ježiša Krista, syna Dávidovho, syna Abrahámovho. Chce dokázať, že Ježiš pochádzal z Dávidovho rodu, pretože ho Jozef adoptoval, a dokázať kresťanom obráteným z pohanstva, že Ježiš bol synom Abraháma, v ktorom budú požehnané všetky národy (Gn 22, 18)

Matúšov rodokmeň je dômyselne zostavený do troch skupín po štrnástich pokoleniach. Jedna zaujímavá odpoveď na otázku, prečo ich je práve štrnásť, uvádza, že tento počet zodpovedá počtu dní, v ktorých mesiac dorastá a sa zmenšuje. Takisto aj ľudské dejiny rástli do doby kráľa Dávida a strácali sa za babylonského zajatia, a potom nastal rozhodujúci rast až do Ježišových čias.

Pre nás je na danom zozname predkov asi najdôležitejšie to, že obsahuje mená štyroch žien, z ktorých žiadna nežila v celkom riadnom zväzku, a predsa všetky boli nástrojom v Božom pláne: Tamara (porov. Gn 38) zaistila trvanie Júdovho rodu (porov. Gn 49, 10), prostitútku Rachab umožnila ľudu vojsť do prisľúbenej zeme (porov. Joz 2). Rút sprevádzala svoju svokru do Izraela a dala život Dávidovmu starému otcovi Obedovi (porov. Rt 2 – 4) a Betsabe, cudzoložnica, bola matkou Šalamúna (porov. 2Sam 11; 12, 24). Všetky štyri boli tiež pravdepodobne cudzinky, ale zároveň ženy, ktoré si Boh vyvolil pre svoj plán. Môžeme dokonca vidieť istú podobnosť medzi týmito ženami a Máriou, pretože v očiach Židov nebolo zvykom, aby žena počala v čase zasnúbenia.

Mohli by sme sa pravdaže pýtať, prečo sa pri oslave narodenia Márie číta rodokmeň Jozefa. Je to preto, že rodokmeň ukazuje, akým spôsobom Mária vstúpi do Božieho plánu: ako Jozefova manželka a ako tá, ktorú zatieni Duch Svätý. Takto môžeme Máriino narodenie i jej úlohu vidieť z pohľadu dejín spásy.

Druhá časť evanjelia (Mt 1, 18 – 25) často spôsobuje vykladateľom a kazateľom nesmierne ťažkosti a rozpaky. Avšak vysvetlenie je možné, keď si uvedomíme, že Jozef, pretože bol spravodlivý, nechcel vyzeráť ako otec tohto zázračného dieťaťa. Zároveň nechcel Máriu vydať pohane, a preto sa rozhodol tajne sa s ňou rozísť. Nie je dôvod myslieť si, že Mária o tom všetkom s Jozefom nehovorila a že pred ním tajila božský pôvod svojho materstva. Anjel oslovuje Jozefa obradným spôsobom, Jozef, syn Dávidov, a nie „syn Jakubov“, ako by sa dalo čakať podľa verša 1, 16. Jozefove pochybnosti o tom, či má jednáť ako otec dieťaťa, miznú: Neboj sa prijať svoju manželku Máriu. Porodí syna, a ty, Jozef, mu dáš meno Ježiš. Dať dieťaťu meno znamená vyhlásiť sa za jeho otca. Jozef má teda Ježiša adoptovať a tým spôsobom začleniť ho do Dávidovho rodu. Právna adopcia nemala u Židov o nič menší význam, ako prirodzené splodenie. Nakoniec sa dozvedáme, že Jozef mu dal meno Ježiš.

Celé evanjelium, tak rodokmeň, ako aj zvestovanie Jozefovi, ukazuje Máriin význam, a tým nám dáva dôvod k radostnej liturgickej oslave jej narodenia. Máriiným narodením začína sa posledné obdobie Božieho plánu, „naplnil sa čas“ (Gal 4, 4).

Rastislav Adamko

Príhovor starostu obce

Vážený občania,

Dovoľte mi, aby som Vás poinformoval o daniach v našej obci a na našom úrade. Ako hlavnú investičnú akciu, považujeme tohto roku vo výstavbe vodovodu a kanalizácie. Od začiatku roka, sme preinvestovali na budovanie na tejto akcie 2,6 mil. korún. Ďalšia akcia, ktorá práve teraz prebieha je budovanie inžinierskych sietí, - elektroprípojok a verejného rozhlasu. V novej IBV, aby naši stavebníci už na jar 2004 mohli začať s výstavbou rodinných domov. Predpokladáme, že celkové náklady na výstavbu elektroprípojky sa vyšplhajú na 1,4 mil. korún. Ďalšia akcia nás ešte čaká tohto roku – vybudovanie vodovodných a kanalizačných prípojok, na novej ulici a nižnom konci. Dôvodom budovania týchto prípojok, je zapojenie obce do programu SAPARD, a zároveň aj úspešnosť v tomto programe. Ved' na budúci rok od apríla do augusta musíme preinvestovať 5 mil. Sk, ktoré sme už podpísali s menovanou agentúrou. Program bol vypracovaný na rekonštrukciu ciest a chodníka v našej obci, tam kde sú už uložené všetky inžinierske siete – nová ulica, nižný koniec. Určite dá každý za pravdu, že prekopanie ciest po úprave novým asfaltovým kobercom by bolo neférové. Občania, ktorí sa nezapoja do tejto akcie tohto roku, obecné zastupiteľstvo už pripravilo uznesenie, v ktorom len poplatok za prekopanie, novej cesty bude činiť 5000, - Sk. A po ukončení prekopávky dať cestu do pôvodného stavu – vyspraviť ju novým asfaltom.

Úspešne sme začali aj nový školský rok v našej materskej škôlke. Kde nám nastúpilo do 20 detí. Varíme už aj pre dôchodcov – momentálne sú to štyri obedy. Zaujímavosťou o obedy za môžu nahlásiť aj počas školského roku. Cena obeda je 51,-Sk.

Jeden negatívny poznatok – v našej obci sa nám začínajú rozmáhať čierne stavby. Je to hrubé porušenie stavebného zákona č. 56/1976 s jeho ďalšími doplnkami. Chceme upozorniť týchto stavebníkov, aby prechod kompetencií, ktoré prešli na obec v oblasti stavebného zákona, nebrali na ľahkú váhu. Obecné zastupiteľstvo na svojom poslednom zasadnutí, sa uznieslo, že počkáme do konca septembra 2003, či jednotlivci budú mať snahu, si požiadať o stavebné povolenie. Ak nie nariadime, im štátny stavebný dozor. Podľa citovaného zákona § 105 pod bodom 1a, hovorí, - priestupku sa dopustí a pokutou do 10 000,-sk potrestaný bude ten, kto uskutočňuje drobnú stavbu bez ohlásenia alebo v rozpore s ním. Priestupku sa dopustí a pokutou do 25 000,-sk potrestaný bude ten, kto ako stavebník mení stavbu, bez stavebného povolenia, alebo v rozpore s ním. U fyzických osôb, je to ešte viac. Kto by mal záujem bližšie vysvetliť, čo je malá stavba, a na čo je potrebné vydať stavebné povolenie, môže kedykoľvek prísť na obecný úrad. Kde sa mu tieto veci vysvetlia.

Chceme poďakovať našim občanom, ktorí sa zúčastňujú na malých obecných službách, či už pri obnovení tenisového ihriska, alebo úpravy verejných priestorov obce.

Na záver mi dovoľte Vám popriať, príjemné a požehnané prežitie odpustovej slávnosti v našej obci.

Miroslav Fabian

Oficiálny program Apoštolskej návštevy Jeho Svätosti Jána Pavla II. v Slovenskej republike

TALIANSKO

Štvrtok 11. septembra 2003 Rím (Fiumicino) 9.00 Odlet z Letiska Leonardo da Vinci z Ríma (Fiumicino) do Bratislavy.

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Bratislava

10.40 Príchod na medzinárodné bratislavské letisko.

Uvítací ceremoniál na medzinárodnom bratislavskom letisku. Príhovor Svätého Otca.

12.00 príchod na Apoštolskú nunciatúru v Bratislave.

12.30 Stretnutie s prezidentom Slovenskej republiky na Apoštolskej nunciatúre v Bratislave.

12.50 Návšteva predsedu parlamentu na Apoštolskej nunciatúre v Bratislave.

13.00 Návšteva premiéra na Apoštolskej nunciatúre v Bratislave.

Trnava

18.00 Príchod pred Katedrálu sv. Jána Krstiteľa v Trnave.

Návšteva katedrály v Trnave.

Bratislava

19.45 Príchod na Apoštolskú nunciatúru v Bratislave.

Piatok 12. septembra 2003

Bratislava

8.50 Príchod na medzinárodné bratislavské letisko.

9.00 Odchod lietadlom z medzinárodného bratislavského letiska do Banskej Bystrice.

Banská Bystrica

9.30 Príchod na letisko v Banskej Bystrici-Sliači. Pozdravy miestnym predstaviteľom.

10.15 Príchod do sakristie na Námestí SNP v Banskej Bystrici.

10.30 Svätá omša na Námestí SNP v Banskej Bystrici. Homília Svätého Otca.

13.30 Príchod do kňazského seminára v Banskej Bystrici – Badíne.

13.45 Stretnutie a obed s členmi Konferencie biskupov Slovenska a s kardinálmi a biskupmi sprevádzajúcimi pápeža na Rektoráte kňazského seminára v Banskej Bystrici – Badíne. Posolstvo Svätého Otca.

17.15 Rozlúčka, odchod z kňazského seminára v Banskej Bystrici - Badíne.

17.50 Príchod na letisko v Banskej Bystrici-Sliači.

18.00 Odlet do Bratislavy.

Bratislava

18.30 Príchod na medzinárodné bratislavské letisko.

19.15 Príchod na Apoštolskú nunciatúru v Bratislave.

Sobota 13. septembra 2003

Bratislava

8.50 Príchod na medzinárodné bratislavské letisko.

9.00 Odlet z medzinárodného bratislavského letiska do Košíc.

Košice

10.00 Príchod na letisko v Košiciach. Pozdravy miestnym predstaviteľom.

Rožňava

11.00 Príchod na amfiteáter Podrákoš na periférii Rožňavy.

11.30 Svätá omša v amfiteátri Podrákoš na periférii Rožňavy. Homília Svätého Otca.

14.15 Príchod do sídla Biskupského úradu v Rožňave.

14.15 Obed s biskupmi diecézy a s kardinálmi a biskupmi sprevádzajúcimi Svätého Otca v Biskupskom sídle v Rožňave.

Košice

18.30 Príchod na letisko v Košiciach

18.45 Odlet do Bratislavy.

Bratislava

19.45 príchod na medzinárodné bratislavské letisko.

20.15 Príchod na Apoštolskú nunciatúru v Bratislave.

Nedeľa 14. septembra 2003

Bratislava

9.30 Príchod na priestranstvo na Kutlíkovej ulici v Bratislave-Petržalke.

10.00 Svätá omša a blahorečenie mučeníkov Vasiľa Hopku a Zdenky Schelingovej. Homília Svätého Otca.

Modlitba *Anjel Pána*, príhovor Svätého Otca.

13.15 Príchod na Apoštolskú nunciatúru v Bratislave.

13.15. Obed s biskupmi arcidiecézy, s kardinálmi a biskupmi sprevádzajúcimi Svätého Otca na Apoštolskej nunciatúre v Bratislave.

17.00 Rozlúčka na Apoštolskej nunciatúre v Bratislave.

17.45 Príchod na medzinárodné bratislavské letisko.

Rozlúčkový ceremoniál na medzinárodnom bratislavskom letisku.

18.20 Odlet z medzinárodného bratislavského letiska do Ríma.

TALIANSKO

Ciampino (Rím)

20.00 príchod na letisko Ciampino (Rím).

Prehľad pastoračných návštev Svätého Otca na Slovensku

Aj krátky náčrt pastierskej starostlivosti Svätého Otca o Slovensko a o Slovákov svedčí o základnom význame rímskeho biskupa pápeža Jána Pavla II. pre vieru a každodenný život. Pripomeňme si, že Svätý Otec Ján Pavol II. vymenoval dvoch kardinálov a všetkých terajších slovenských biskupov, roku 1995 zriadil Košické arcibiskupstvo a provinciu, roku 1997 zriadil Košický apoštolský exarchát, roku 1980 v Kanade zriadil Slovenskú gréckokatolícku diecézu sv. Cyrila a Metoda a povýšil viacero kostolov na baziliky (Ľutina, Levoča, Staré Hory, Rajecká Lesná, Kežmarok a Bardejov). Najvýznamnejší vplyv však predstavujú jeho pastoračné návštevy.

Prvá návšteva Svätého Otca v Československu roku 1990

Veriaci Čiech, Moravy i Slovenska vnímali dvojdňový pobyt Svätého Otca v apríli 1990 ako ozajstný zázrak. V kázni v Bratislave na vajnorskom letisku Svätý Otec povedal: "Ako nespomenúť veľký význam pútí, ktoré sa konali v posledných rokoch? Ich ozvena prekročila hranice." V príhovore podčiarkol lásku Slovákov k rímskemu biskupovi: "Milovaní bratia a sestry, drahí Slováci a Slovenky, pápež vie, ako veľmi ho máte radi. Aj pápež vás však uistuje, že vás má veľmi rád..." Ďalej vyjadril presvedčenie, že dvojité lásky k Panne Márii a Petrovmu nástupcovi je vzácnym dedičstvom svätých vierozvestov Cyrila a Metoda.

Pri rozlúčke na vajnorskom letisku v Bratislave roku 1990 Svätý Otec Ján Pavol II. povedal: "Mnohé veci nás spájajú a

vedú nás k tomu, aby sme boli spolu a spolu aj žili a pracovali. ... Dúfam, že to nie je zbohom, ale dovidenia."

Druhá návšteva Svätého Otca na Slovensku roku 1995

Pri viacerých audienciách v Ríme z úst slovenských pútnikov znelo: "Svätý Otče, do Levoče." V duchu týchto slov sa tvorila zo strany Konferencie biskupov Slovenska a Svätej stolice druhá návšteva, ktorej hlavným bodom bolo svätorečenie troch košických mučeníkov s nasledujúcim programom: piatok 30. júna - Bratislava, Nitra; sobota 1. júla - Šaštín, Bratislava; nedeľa 2. júla - Košice, Prešov; pondelok 3. júla - Levoča, Tatry.

Hneď po prilete na bratislavské letisko Svätý Otec Ján Pavol II. označil cieľ svojej cesty na Slovensko: "Drahí Slováci! Dobre poznáme bolestné následky tvrdých rokov totalitného režimu, ktoré v minulosti spôsobili ozajstné spustošenie v oblasti sociálnej a politickej, kultúrnej a náboženskej. Dnes k vám prichádzam ako pútnik Ježiša Krista povzbudiť vás a posilniť vo viere..."

Svätý Otec je veľký i vďačnosťou: "Moja púť na Slovensku sa končí. Ďakujem vám za svedectvo viery, ktoré ste mi dali. Odnášam si ho v srdci do Ríma. Ďakujem biskupom, kňazom, rehoľným osobám, všetkým veriacim... Ďakujem všetkým, ktorí sa pričínili o úspech tejto cesty. Pán Boh zaplať!"

Keď 5. júla na generálnej audiencii pápež hovoril o svojej návšteve na Slovensku, pripomenul, že slovenská cirkev, ktorá žila na území bývalého komunistického Česko-Slovenska, prežívala v tých rokoch veľké prenasledovanie. Znova sa vrátil k menám väznených a šikanovaných biskupov, kňazov i laikov zo všetkých diecéz a dodal: "Ak si položíme otázku, kde čerpali Slováci silu v čase prenasledovania, odpoveď nájdeme predovšetkým v návštevách mariánskych svätých, ako sú v Šaštíne a v Levoči, sa táto sila šírila k veriacim do rodín a farností na celom Slovensku."

Pri príležitosti päťdesiateho výročia kňazskej vysviacky pápeža Jána Pavla II. a prvého výročia jeho druhej návštevy na Slovensku sa v novembri 1996 uskutočnila slovenská celonárodná ďakovná púť do Ríma. Košický arcibiskup Alojz Tkáč v nej okrem iného povedal: "Živo si spomíname na dve pastoračné cesty Svätého Otca na Slovensko. Azda každému najviac rezonujú v duši jeho slová: "Nebojte sa!" ... A Svätý Otec znovu povzbudil prítomných: "Slovensko je povolane ponúknuť Európe predovšetkým dar svojej viery v Krista a svojej oddanosti Panne Márii."

Tretia návšteva Svätého Otca Jána Pavla II. na Slovensku

Pred Vianocami 2002 Slovensko s veľkou radosťou prijal príjemnú správu o nádejnej tretej návšteve Svätého Otca Jána Pavla II. Táto púť sa uskutočnila v dňoch 11. - 14. septembra 2003. Podľa vyjadrenia Svätého Otca a vrúcneho želania miestnych biskupov budú to najmä diecézy, či sídla diecéz, ktoré Svätý Otec doposiaľ nenavštívil.

11. september - štvrtok 23. týždňa v Cezročnom období – Trnava

Bratislavsko-trnavská arcidiecéza má bohaté dejiny, hoci vznikla až v 20. storočí (najskôr ako Trnavská arcidiecéza, ktorú zriadil Pavol VI. 30. 12. 1977, a po jej rozdelení a vzniku Košickej arcidiecézy 31. marca 1995 bola premenovaná na Bratislavsko-trnavskú). Skoro tri storočia mal sídlo v Trnave ostrihomský arcibiskup (1543 - 1820). Od roku 1886 do roku 1922 bola jedným z troch vikariátov Ostrihomskej arcidiecézy. Od roku 1922 do roku 1976 bola Trnava sídlom apoštolskej administratúry. Čo do počtu farností i územnou rozlohou je najväčšou diecézou na Slovensku. Na jej území sa nachádza národná svätyňa - Bazilika Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne. Trnava s veľkou radosťou po prvý raz v dejinách privíta najvyššieho pastiera Cirkvi - biskup z Ríma vstúpi do "malého Ríma".

12. september - spomienka Mena Panny Márie - Banská Bystrica

Na území Banskobystrickej diecézy žijú kresťania katolíci vedľa pomerne silne zastúpených bratov protestantských cirkví. Komunistická ideológia tu vyvíjala mimoriadne silný tlak, ktorého následky treba i dnes odstraňovať. Preto povzbudenie vo viere a slávenie mariánskej omše v diecéze, kde sa začína diecézna synoda, má veľký význam.

13. september - spomienka sv. Jána Zlatoústeho – Rožňava

Na území Rožňavskej diecézy žije početná maďarská menšina a sú tu i reformovaní kresťania. Na slovenské pomery je religiozita na tomto území nižšia a od návštevy Svätého Otca očakávame nový stimul pre veriacich. Svätá omša je zo spomienky obľúbeného svätca - svätého Jána Zlatoústeho.

14. september - sviatok Povýšenia Svätého kríža - Bratislava – Petržalka

Miestom štvrtého - hlavného dňa návštevy - je hlavné mesto Bratislava, keď pri slávnostnej svätej omši Svätý Otec

vyhlási ďalších Slovákov za blahoslavených. Budú to biskup Vasil' Hopko a rehoľná sestra Zdenka Schelingová.

Zdenka Cecília Schelingová (1916 - 1955) sa zasvätila Kristovi v Kongregácii Milosrdných sestier Svätého kríža. Pracovala v Štátnej nemocnici v Bratislave ako laborantka. Vo februári 1952 sa podieľala na príprave útoku šiestich nespravodlivo väznených katolíckych kňazov. Útek sa nevydaril a sestra Zdenka bola zatknutá. Pre vážne zdravotné problémy bolo isté, že jej zostáva iba niekoľko týždňov života, preto ju 16. apríla 1955 prepustili z väzenia. Všetky utrpenia znášala s hrdinskou trpezlivosťou, s vedomou ochotou aj zomrieť pre Boha a pre dobro Cirkvi a bez akejkoľvek nenávisťi voči tým, ktorí jej ubližovali. Telo Božej služobnice je pochované v Podunajských Biskupiciach.

Mons. ThDr. Vasil' Hopko (1904 - 1976), gréckokatolícky pomocný biskup v Prešovskom exarcháte, prijal kňazskú vysviacku 3. februára 1929 v Prešove. Následne bol ustanovený za administrátora Farnosti Pakostov, neskôr spravoval farnosť gréckokatolíkov v Prahe a od roku 1936 do roku 1941 bol špirituálom kňazského seminára v Prešove a profesorom pastorálnej a morálnej teológie na Vysokej bohosloveckej škole v Prešove. Za biskupa bol vysvätený 11. mája 1947.

Komunistický režim vo februári 1950 rozhodol o likvidácii Gréckokatolíckej cirkvi v Česko-Slovensku. Hneď bola nariadená izolácia obidvoch gréckokatolíckych biskupov. Boží služobník biskup Vasil' Hopko sa ocitol v domácom väzení, neskôr bol internovaný, zatknutý a odsúdený na 15 rokov odňatia slobody. Tým sa začala strastičná krížová cesta Božieho služobníka. S vážne podlomeným zdravím bol roku 1964 prepustený.

Po obnovení Gréckokatolíckej cirkvi roku 1968 vykonával síce funkciu svätiakeho biskupa, ale plne rehabilitovaný nebol. Biskup Hopko, ako aj biskup Gojdič ostali verní svojej ťažko skúšanej cirkvi, svojim kňazom i veriacim, a tým zachovali jednotu so Svätým Otcom a s Rómom. Jeho telesné pozostatky boli uložené do krypty v katedrálnom Chráme svätého Jána Krstiteľa v Prešove.

Záver

Od samého začiatku svojho pontifikátu Svätý Otec Ján Pavol II. pri spravovaní Kristovej Cirkvi a utvrdzovaní vo viere prejavuje k Slovákom i k Slovensku blízky vzťah. Výrazne sa to prejavuje najmä pri jeho apoštolských cestách.

Pozoruhodne si všíma pozitívne vlastnosti a javy, no zároveň poukazuje na rezervy i nebezpečenstvá.

Už v čase totality a pri mnohých pápežských audienciách na Svätopeterskom námestí alebo v aule Pavla VI. ocenil napríklad "lásku k Božej Matke, ktorá pomáhala Slovákom po stáročia znášať ťažké skúšky, ohrozujúce ich národné jestvovanie a ich vieru". Vytrvalo pozdravoval pútnikov zhromaždených v Šaštíne, Levoči, Lutine a ďalších pútnických miestach.

Dnes, už v úplne novej situácii, nás znovu povzbudzuje k životu a prejavom viery v súčasných podmienkach, aby sme sa rozmáhali vo viere, aby ona bola prínosom nielen pre jednotlivcov, rodiny a celý národ, ale i v širších rozmeroch transformujúcej sa Európy.

(prevzaté z internetovej stránky www.papez.info)

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Klčove v spolupráci s Obecným úradom v Klčove. Redakcia: Máriin hlas, 053 02 Klčov 27, tel. 053/4592496 alebo 4592221. Šéfredaktor: Doc. ThDr. Amantius Akimjak, PhD. Zástupca šéfredaktora: ThDr. ArtLic. Rastislav Adamko, PhD. Členovia redakčnej rady: Miroslav Fabian, starosta obce, Elena Chovancová, SM. Mgr. Petra Oravcová, OSF, Mgr. Kamila Tivadarová, OSF. Mgr. Peter Pekarčík, Ing. Alžbeta Dzurillová, Daniel Novotný, Monika Novotná. Technický a výkonný redaktor: ThDr. Art Lic. Rastislav Adamko, PhD., SM. Paedr. Maximiliána Akimjaková, OSF. Povolenie Okresného úradu v Levoči zo dňa 18. 1. 1999. Registrácia: ISSN 1335-4213.

